בעזה"י

עקבתא דמשיחא

שנת חמש עשרה עיה"ק ירושלים ת"ו

אז נדברו יראי ה' — סיון התשע"א

גליון "עקבתא דמשיחא" — יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א — ת.ד 57194 ירושלים — גליון 303

צדיק יסוד עולם! - שלושה עובדות על הגה"ק רבי מרדכי שרעבי זצ"ל ראש המקובלים בירושלים!

הבריכה לא תקום וההצלחה לא תאיר להם עד ליסוד! אברך מישיבת "פורת יוסף" ניגש פעם אל רבנו וסיפר לו בלהט על הכוונה להשחית ולחבל בכרם קדושת ישראל בבניית בריכה גם בתערובת רח"ל בשכונת רוממה בירושלים. רבנו השיבו על אתר: " הבריכה לא תקום וההצלחה לא תאיר להם פנים עד ליסוד"! הוא חזר על דבריו מספר פעמים ופטר את איש שיחו לשלום. לא עבר זמן רב, והקבלן סיים את החפירה והדיפון ולפתע יצאה גזירת הקפאה על הבניה. פעילי השכונה עשו כמיטב יכולתם והפעילו לחץ גדול על משרד השיכון שיאפשר את המשך בנית הבריכה. עד שבוטלה ההקפאה על הבניה והעבודה נמשכה. שוב פנו תושביה של השכונה לרבנו וביקשו את עזרתו והצדיק חזר על דבריו הקודמים, שהקמת הבריכה לא תצליח ולא תיכון לעד. סמוכים ובטוחים בהבטחת רבנו ציפו הם לתשועת ה'. אולם הקמת הבריכה הושלמה והתנוססה במלא תפארתה ועתה התכוננו ליציקת הבטון על גג הבריכה שיהווה את הבסיס לאולם המיועד למשחקי תרבות יון. והנה באחד מימי החורף כאשר זרחה השמש ופיזרה את קרנותיה הפזיזות בכל פינה ועבר, התמוטטה הבריכה ונפלה – לשמחתם הרבה של התושבים החרדים לדבר ה' שראו עין בעין כי "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום". דברי רבנו התקיימו במלואם והבריכה נפלה עד ליסוד והקומה שמעליה שקעה אט אט באדמה.

את הרופא הראשון גירש ואת השני קירב...

בערוב ימיו של רבנו , חש לפתע ברע. מיחושים עזים פקדוהו בבטנו ולא נתנו לו מנוח. לכן ביקש ממשמשו שיזעיק לו עזרה רפואית. מיד הודיעו טלפונית לתחנת מד"א על הענין ודרשו לשלוח רופא בדחיפות. לא חלפו רגעים מועטים ואמבולנס הגיע למקום כשהוא מצויד בכל המכשירים להם זקוקים חולי-לב. הרופא ירד מהרכב בלוית שני אחים שנשאו מכשיר א.ק.ג. והקבוצה נכנסה לחדרו של רבנו שהתפתל מכאביו במיטתו. משאן התקרב הרופא בד' אמותיו של הצדיק, צעק אליו רבנו: אל תיגע בי! אל תיגע בי! הרופא נסוג אחורנית לשמע געדת הצדיק, אך לא יכל לעמוד מנגד בראותו את רבנו מתכווץ מכאביו. הוא ניסה שוב את מזלו לבדוק את רבנו. אך הצדיק געד בו שוב ושוב, ולא נתן לו לבדקו. כל הנוכחים בחדר תמהו לפשר מעשהו של רבנו, שרגעים מספר קודם לכן ביקש רופא, ועתה דוחה אותו בשתי ידיים. חזר השמש ושאל את רבנו: הלא כבודו ביקש רופא. אמר רבנו: לא צריך. ניסה שוב הרופא, ורבנו צעק: אל תיגע בי! משראה הרופא את התנהגות הצדיק נסוג לאחוריו וביקש מהשמש שיחתום לו כי הוא ביקר במקום ורבנו סירב שיטפלו בו. אך יצוא יצא הרופא ביקש רבנו ממשמשו שיביא לו רופא. המשמש יצא בדומיה מהחדר ופנה לרופא פרטי הגר בקרבת מקום וביקש ממנו לבוא. ואכן משהגיע נתן לו רבנו לבדקו ביסודיות. כל אותה שעה תמה המשמש בקודש על התנהגותו של רבנו. הוא לא הבין מדוע דחה רבנו את הראשון וקירב את השני. שוב ושוב הסתכל בקבלה שקיבל מהרופא הראשון אולי דרכה ימצא את התשובה. ולפתע אורו עיניו. הוא התבונן בחתימת הרופא והתברר לו כי הרופא הראשון היה ערבי. רבנו בכח קדושתו לא רצה שיגע בו אדם טמא כגוי זה.

רבנו מרדכי שרעבי זצ"ל

חכו מעט ותראו את תשועת ה'

בשכונה אחת בירושלים התגורר כלב גדול מאד שהפיל את חיתתו על העוברים ושבים, במיוחד רעדו למראהו המאיים, הילדים הקטנים חששו לצאת מפתח ביתם נוכח פגיעתו הרעה. גם כאשר העירו לבעלים כי עליהם לקשרו נענו בשלילה. כך נמשך המצב. יום יום שב הכלב והפחיד את ילדי השכונה, שמגודל פחדם החלו לדבר בשנתם על כלבים. אחד ממקורביו של רבנו שהתגורר בשכונה וידע על הנעשה, העיר את אוזן רבנו לעובדה זו ושאלו, האם כדאי לתת לכלב חתיכת בשר מורעלת? רבנו הרהר קמעא ואמר: לא, אין זו הדרך הנאותה!. ימים מספר לאחר המקרה התנפל הכלב על בעליו ונשכו. רופא וטרינרי שהובהל למקום, קבע כי על פי החוק צריכים להמית את הכלב ולסלקו מהמקום. הוא נתן לכלב זריקת מות ובכך הסיר את האימה והפחד מפניו. זכות אותו קדוש עליון יגן בעדנו אמן.

הבת הזו היא היחידה שנצלה מהמלחמה הקשה ונותרה בחיים...

העיד כ"ק הרה"ק רבי יצחק מאמשינוב (מארה"ב) זצ"ל, בפני משמשו בקודש, [היה זה כאשר היה בדרכו לבית החולים לפני ניתוח]: כי כאשר שכב אביו הקדוש רבי יוסל'ע מאמשינוב זצ"ל לפני פטירתו, ביקש והתחנן מבנותיו ובני ביתו, שיתנו לו תקיעת כף ויבטיחו לו שלא ילבישו פאה נכרית!

הרה"ק רבי איציקל מאמשינוב זצ"ל

מי יודע אם לא עמדה לה זכות הבטחתה שלא תחבוש פאה לראשה! זכות זו עמדה להינצל ולהישאר בחיים"!

אך בתקופה ההיא היו הנסיונות קשים מאד, בפרט בנושא הצניעות, מפני שהדור התדרדר וירד בצורה נוראה, ונפרצו גדרי הצניעות גם בבתי הרבנים והאדמורי"ם, באופן שהיה מאד קשה להתחייב לא ללכת עם פאה, ואכן אף אחת לא יכלה להתחייב ולהבטיח שלא תלך עם פאה, מלבד בת אחת ויחידה, שאכן ניגשה אל אביה הקדוש רבי יוסל'ע מאמשינוב זצ"ל, והבטיחה שלעולם לא תלך עם פאה על ראשה. סיים בנו כ"ק האדמו"ר ר' יצחק מאמשינוב זי"ע, באומרו: "דבר פלא! שהבת הזו היא היחידה מכל בנות אבי, שזכתה להינצל מהמלחמה הנוראה ולהישאר בחיים! מי יודע אם לא עמדה לה זכות הבטחתה שלא תחבוש פאה לראשה! זכות זו עמדה להינצל ולהישאר בחיים"!. עד כאן דבריו הנוראים. (הכתב והכבוד לחי עולמים)

"דעו לכם, "ששתי קבוצות חתולים מיילים אלו – גלגולי נשמות הם של תלמידים בעלי מחלוקת אשר הסתופפו בצל גדולי עולם זצ"ל!

נינו של רבי שלומק'ה הרבי מזוועהיל זצ"ל

אשר נסתלק בשנה האחרונה והיה מזכיר בשפלותו את תהלומות הסבא הגדות זצ"ל

תפוס בידי כל הדרך ולא יאונה לך רע...

במוצאי הילולת הרה"ק רבי שלומק'ה מזוועהיל זצ"ל ישבנו אצל הרה"ח רבי שלמה פרישטיק שליט"א נכדו אהובו של הרבי זצ"ל והוא שח בפנינו כמה דברים חדשים אודותיו ונציין כמה גרגירים: "פעם התלוויתי אל הסבא, הרבי, בדרכנו אל הכותל המערבי. בדרך הגיע כלב שחור גדול ואימתני. אני נרעדתי, אך הסבא, הרבי ר' שלומק'ה, הרגיעני: 'אל נא תפחד. הכלב ילווה אותנו רק עד הכותל ולא יזיק לנו'. רק תפוס בידי כל הדרך... וכך הלך עמנו עד שהגענו אל הכותל, ואז הוא נעלם" כנראה היה פה עניני תיקון נשמות.

בקושי הצלחתי להכניס את ההתולה למונית...

"פעם אף עלתה על שולחנו של הרבי חתולה שסירבה למוש מן המקום", מספר ר' שלמה. "אני, שצעיר הייתי וחדש בבית, ביקשתי רשות ליטול את החתולה ולהניחה בעיר העתיקה, שכן אין זה מכובד כי חתולה תפלוש ותטפס על שולחנו של הרבי. הסבא השיב בחיוך, כי מלאכתי מיותרת... היות עד שאשוב אני, כבר תהיה החתולה בחזרה. (היה מדובר בתיקוני נשמות בהם התעסק הרבי למכביר) וכך היה. לקחתיה במונית לעיר העתיקה שבירושלים. ובקושי הצלחתי להכניסה למונית... ואך שבתי כבר הייתה היא שוב על השולחן של הרבי"...

הרבי התעסק בתיקון נשמתם עד שנעלמו...

היו פעם שתי קבוצות של חתולים שמילאו את הבית בילולות נוראות וכבר לא ניתן היה לסבול זאת. בני המשפחה התחננו אל הרבי לסלק את החתולים מן הבית, או שיפעל דבר מה כדי שיחרישו. ואז, לאחר הפצרות מרובות, גילה להם הרבי ר' שלומק'ה סוד מחריד מעניינם של תיקוני הנשמות: "דעו לכם, "ששתי קבוצות חתולים מיילים אלו – גלגולי נשמות של תקופה מפורסמת, שבה גבה טורא בין גאוני הדורות רבי יונתן אייבשיץ ורבי יעקב עמדין זצ"ל. הגאונים הצדיקים הללו התפייסו ביניהם בשמי שמיים, כי כל ענין הפירוד ביניהם לשם שמים התכוונו בו. אך לא כך כל אלו שליבו את אש המחלוקת, העבירו לשון הרע, הסיתו בין הצדדים ודברו בגנות הצד שכנגד. לאלו לא נמצא עדיין תיקון לנשמתם עד עתה, כבר מאות בשנים". עוד ימים רבים הציקו אותם חתולים והרבי מזוועהיל התעסק בתיקון נשמתם עד שנעלמו. עובדות אלו אשר נשמעו מפי ר' שלמה שליט"א הינן בבואה על ירושלים של מעלה בה התה, בעל אותם צדיקים נסתרים עמם היה בקשר בהכוונת הרבי מזוועהיל, כמו ר' יוסף וולטן ור' אשר הפרסי ר' יוסף דיין חכם מנחם מנשה, והעובדות מעניינות, אך הגליון צר, זכותם יגן עלינו אמן.

קיץ המזבח – להקריב את הקיץ לה'!

דברים נחוצים אשר כתב למערכת אחד המיוחדים בדורנו הגה"צ רבי יעקב ישראל לוגסי שליט"א

לא צריך להיות נביא, ואף לא חכם גדול מלראות היאך הבורא מכין את העולם לקראת תוכנית חדשה – תיקון עולם במלכות ש-ד-י, רואים אנו היאך שונאינו מצליחים להתאחד ולהתלכד, ובהסכמת כל אומות העולם – לקום על ירושלים ולהציב רגלים עליה, וכך הלא מובא בנביאים ובמדרשי חז"ל שיהא כן קודם הגאולה.

הרמ"ק הק' מביא בספרו "אלמה" במאמרו המפורסם שקודם הגאולה תהא סלקציה נוראה, ואז יהיה בירור וצירוף, "להשאיר ולהשריד רק את אלו שיתנו צווארם בעול התשובה, ומי שיקשה עורפו יאבד" עכ"ד. עומדים אנו לקראת הקיץ, זמן החשוף לנסיונות ולפיתויים באופן מסוכן לנפש שלא היה כמותו. מי יודע אם אין זה הקיץ האחרון קודם הגאולה, מי יודע אם לא נסיונות קיץ זה האחרון המה המבחנים האחרונים להכריע מי ומי אלו שיזכו לחזות בנועם ה' ובשובו לציון. ובכאן מסר גדול הן לבני ישראל ובפרט לנערים, להקריב לה' קרבן את עצמנו בקיץ זה, ולהתמסר לזבוח את יצרנו בשמירת העיניים ובכל הקשור לענייני קדושה, ובכך נשיג תיקון עצום לכל מה שנכשלנו בעבר, וכמובא במכתב מהסטייפלר, שעיקר התיקון בימינו הוא "עזיבת החטא". וגם אם ח"ו ארעה נפילה, לקום מיד ולחפש עצות מפי חכמים וסופרים היאך לעשות שלא תוסיף נפשו ליפול. וכמובן יש בזמננו זה מסר גדול לבנות ישראל, להתחזק בצניעות ובפרט בקיץ זה, ובפרט בפירצות שנכנסו בציבור השומרי תומ"צ – מלבושים צרים, קצרים ושקופים, אין ספק שאשה שתמסור נפשה בקיץ זה ותזבח יצרה לה' לנהוג בצניעות כפי ההלכה, שמלות רחבות וארוכות עד קרוב למנעל, וכן תנהג בצניעות הדיבור וההנהגה במשפחה, במקומות עבודה, וכיוצא. תהווה בכך תיקון לעצמה על כל מה שנכשלה והכשילה בכל השנים שעברו, ויכולה בקיץ אחד לקנות את עולמה ולהיכלל בסנגוריא של: "בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ובזכותן ניגאל", כמובא במדרש רות. ולזכותה תיזקף גאולתן של ישראל, זכות שהיא לנצח נצחים.

"יש קונה עולמו בקיץ אחד".

ברכות שמים יחולו על ידי"ן העומד לימיננו במסירות עד אין קץ
רבי אברהם ישראל זוהר שליט"א

אבד חסיד מן הארץ! - הרה"צ מארי סאלם יעקב הלוי זצ"ל

מנופה של העיר "יבנה" נסתלק לעולמו דקשוט. אחד ומיוחד מעמודי התווך. האי חסידא קדישא, הדבוק בבורא יומם ולילה. עובד ה' עד כלות הנפש. הרה"צ מארי סאלם יעקב זצ"ל.

מרים ידיו לשמים ואומר: הוא אלוקינו...

רבי סאלם יעקב זצ"ל היה אחד מן הדמויות הנדירות בדורנו, יהודי אשר היה דבוק בבורא יומם ולילה ללא הרף. אצלו לא היה מושג של רגע אחד מלהסיח דעת מן הבורא, תדיר היה פיו ממלמל בתורה ותפילה. גם כאשר פגש מי ממכריו, ישר לאחר אמירת שלום, היה מרים ידיו לשמים ואומר: הוא אלוקינו, הוא אבינו, הוא בוחן כליות, וממשיך בפסוקים ודברי תורה, ונפרד לשלום. וכך ממש לא פסק פומיה מגירסא יומם ולילה. עד כי אף מתוך שנתו היו שומעים אותו מלמל בדברי תורה.

אין עוד מלבדו!
מארי סאלם יעקב זצ"ל

דברי תורה בכל מהלך השחיטה

בשנים עברו היה מארי סאלם יעקב עובד כשוחט לצורך פרנסתו. אולם גם אז בתוך השחיטה, היה ממלמל ללא הרף בדברי תורה ופסוקי דביקות בבורא. וכשהיו לידו שוחטים ת"ח, היה דן עמהם בדברי תורה במשך שעות. כשאין זוכרים ממנו דיבור בטל אחד.

ביום טוב שחט לעצמו...

בד בבד, היה בעל חסד גדול. ובכל ערב יום טוב, נוהג היה לשחוט לרבים מן בני המקום, בכדי שיהיה להם לכבוד יום טוב, ולא הסכים לקחת מהם כסף עבור זאת. וכשהיו בכל זאת מעבירים לו כסף דרך בניו, היה מתמרמר ואומר: מדוע לקחת ממנו? הרי בעל משפחה ברוכת ילדים הוא, ופרנסתו דחוקה... ואילו לו עצמו לא נשאר זמן לשחוט לכבוד יו"ט, והיה שוחט ביום טוב עצמו לאחר התפילה...

המז"צ נסע מיוחד ליבנה לראות כיצד אומר "קדיש"

כפי שהזכרנו דבקותו בבורא היה ללא גבול. ומי שלא הכירו יחשוב שמא אנו מפריזים, אך מי שהכירו מעט, יכול להעיד, כי כל מה שנכתוב עלי דף, לא נוכל ולו במקצת לתאר את דבקותו הגדולה בהי"ת. אף אחד מן המוצי"ם בבית דינו של מרן הגר"ש וואזנר שליט"א נסע פעם במיוחד לעיר יבנה, רק בכדי לראות כיצד מארי סאלם יעקב אומר קדיש. שכן חיל ורעדה היה לראותו בעת התרפקו על ה'. הפלא שאצלו לא היתה הדביקות בה' בזמנים מיוחדים, אלא בכל רגע ורגע. כל ברכה, וכל דיבור של תורה. היה אצלו בגעגועין והתרפקות לה'. עד כי היה אפשר להזיל דמעה מאהבת ה' אשר היתה מסביבו.

את האלוק'ים אני ירא

הרים את קולו וזעק: מחלליה מות יומת!

בעוברו ברחובה של העיר יבנה ביום השבת קודש, עת היה מבחין ברכב הנוסע בעיצומה של השבת ה'. היה כולו מזדעזע מרים את מקלו וזועק בקול: "מחלליה מות יומת". והיה כולו בוער כאשר הוא זועק פעם אחר פעם, מחלליה מות יומת. עד כי גם במשך השבת היה נזכר בכך וזועק בצער וחרדה: מחלליה מות יומת!

את הרביעי לא רצה לברך...

פעם הגיעו אליו ארבעה אנשים בכדי לקבל את ברכתו. לשלושה מהם נענה וברכם, ואילו את הרביעי לא הסכים לברך בשום אופן. הלה לחצו שוב ושוב, ולבסוף ברכו בלית ברירה. ולאחר מכן בקשו הלה שיברך את אמו החולה, ולא הסכים בשום אופן. הלה הפציר בו שוב ושוב, אך הוא זועק! לא ולא! הלה פנה למארי ואמר: לפחות תאמר לי מדוע אינך רוצה לברכה? "היא מחללת שבת" היתה התשובה. הלה הבין מייד מדוע אף אותו המארי לא רצה לברך...

זה העוונות שלי...

מידותיו היו הפלא ופלא. ונהג כבוד בכל אדם, וגם אם ארע שביישוהו מפני דבקותו בבורא, והאריכות בתפילתו. הוא זצ"ל לא היה מגיב כלל. ופעם בחזרתו מלימודיו בכולל, רכב שנסע בסמוך הפילו בטעות ונחבט בגופו הטהור. הנהג יצא במהירות לדאוג לשלומו ולפייסו. אך הוא זצ"ל הרגיעו ואמר: הכל מן השמים, זה העוונות שלי...

הוריד את ההתולה בעדינות...

בגודל מידותיו. ראוהו לא אחת, כי בעת יושבו ללמוד בחדרו, היתה חתולה מטפסת על ברכיו, והוא בעת שהבחין בכך... היה מוריד אותה בעדינות פעם אחר פעם. ולא גרשה בכעס, מגודל רחמנותו על בריותיו של ה'.

האם הנחת תפילין היום?...

נכדו שיחי' מספר לנו. כי פעם אף עבר למולו יהודי מבוגר שומר תורה ומצוות, ולמרבה הפלא. פנה אליו הסבא ואמר: האם הנחת תפילין היום? הלה השיב, כן. אך לי בשקט, התוודה ואמר, פלא פלאים, תמיד אני מניח תפילין. ואילו היום הייתי כ"כ טרוד ועוד לא הנחתי תפילין, ורק מפני הבושה אמרתי לסביך שהנחתי...

ותשחק ליום אחרון...

מלאחר חג הפסח האי שתא. היה נראה מארי יעקב סאלם, כי כבר מתכונן הוא לבואו לעולמא דקשוט. בכל בוקר היה אומר סליחות ופיוטים של ראש השנה ויום"פ. ובלכתו ברחוב עם אחד מנכדיו, פלט כי הינו חלש מאוד. הנכד שאלו, מדוע? והוא השיב כלאחר יד: ימים אחרונים... חבל, חבל, כי נסתלק מעמנו. ממרומים יהא מליץ יושר עבור זוגתו תחי', וכל בני משפחתו, ועבור כלל ישראל, כי נזכה לעובדה את ה' כל ימי חיינו רחוקים מכל חטא ועוון אמן.

אין עוד מלבדו! – מדוע הרופא לא הצליח

בטיפול עם הגה"צ רבי דניאל פריש זצ"ל?

הגה"צ המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל מירושלים, מחבר ספר "מתוק מדבש" על הזוהר, סבל מכאבי גב גדולים מאוד. הוא שמע על מטפל מפורסם מהמזרח הרחוק שמצליח להעלים את הכאבים ללא מגע יד, כנראה בעזרת כח חשמלי טבעי הטמון בידו ומקרין על החולה. הרב קבע תור לטיפול. בזמן ההמתנה במקום הבחין באופן הטיפול ובמטופלים וחשש שהמטפל פועל בעזרת כוחות טומאה. לכן החליט לשנן שוב ושוב "אין עוד מלבדו" ללא הפסקה עד סיום הטיפול. הרופא החל את הטיפול, התאמץ – ולא הצליח. הוא הודיע לרב שקרתה תקלה ומיד ינסה שוב. כשנכשל הנסיון השני – החל הרופא

רבי דניאל פריש זצ"ל

ה' הוא האלוק'ים אין עוד מלבדו

לגלות סימני עצבנות. שוב הודיע על תקלה ועל נסיון שלישי ואחרון. לאחר שנכשל הנסיון השלישי הודיע הרופא כי אינו יכול לעזור במקרה זה. הוא ביקש כי רבי דניאל יחשוב רק עליו ולא על דבר אחר, אך הרב לא הסכים חלילה להסיר רגע מבטחו מהבורא ברוך הוא, הרופא טען כי איננו יכול לרפא רק אם חושבים עליו בלבד... ולאחר כמה נסיונות הוא טען שאינו יודע מה קרה, ודבר כזה לא אירע לו מעולם. אך הרב פריש ידע היטב מה קרה. המטפל פועל על-ידי כוחות טומאה, ודביקותו של הרב באמונה ש"אין עוד מלבדו" היא שלא נתנה לכוחות אלו להשפיע עליו.

בעזרת ה' יתברך

בחגוי הסלע

שמחים לבשר לכל הציבור

שק ואפר

תקליטורים מרגשים ומעודדים במיוחד
על ענין תפלה ותשובה בלבוש שק ואפר.
מופץ במחיר 1 ₪ לזיכוי הרבים.
"מלכות דוד" (פנחס ראובן) רחוב השומר
74 עיה"ק בני-ברק.
להזמנות: 03-6771499

קול החור את המור | אוזן בחגוי הסלע תר.628 עיה"ק עפרא | info@b-h.org.il | www.b-h.org.il

ספר "מוסרי הזהר" ב"כ,
הספר מכיל את כל המוסר
בזוהר כגון: צדקה, תפילה, וכו'
במחיר מבצע של 80 ש"ח
כולל משלוח. להשיג בטל':
04-6924948

בסייעתא דשמיא

יצא לאור קונטרס בשם "ותפקדני" ובו עצות
והנהגות לזכות בזרע בר קיימא, מרבותינו
הראשונים והאחרונים, בהמלצת גדולי ישראל
ניתן להשיג בטלפון: 02-5806288

מירושלים של מעלה! - הגה"צ המופלא החכם ששון לוי זצ"ל (מאת אחד מנכדיו הי"ו - ט"ז סיון- יום פקודתו)

לקראת יומא דהילולא (ט"ז סיון) דהאי חסידא קדישא ופרישא שצם בתעניות למעלה מ-40 שנה מגאוני ירושלים חכם ששון לוי זצ"ל, נביא מעט גרגירים חדשים על הצדיק הנפלא הלז.

חכם ששון לוי זצ"ל

כל רז לא אניס ליה

היה ידוע כבקיא גדול בתורה ובסודותיה, הכל ידע בע"פ. עד שזקן המקובלים בדורו הלא הוא מרן ר' אפרים הכהן זצ"ל היה מתפעל מהיכן כל הידיעה העצומה הזו בפשט ובסוד? הרי היו רואים אותו הולך מבית מדרש למשנהו בפשטות ובהסתר גדול, והיה לפלא כל ידיעתו המופלגת בתורה וזאת מעוצם קדושתו שהתורה התקיימה בו.

למד את הש"ס פעם וחצי בצעירותו

היה לומד דבר פעם אחת וזוכרו לנצח, וכמו שידוע על מרן הבית יוסף זיע"א, עד כי מסופר על חכם ששון שלמד את הש"ס פעם וחצי בצעירותו, ומני אז זכר את הש"ס כולו בע"פ. (הגם שכמובן המשיך להגות בש"ס) וזאת מרוב קדושתו ופרישותו זוכר היה כל דבר שבקדושה.

האם הגיע נקודת חצות?...

הקימת חצות שלו היתה במסירות נפש גדולה, סיפרו שכניו מגידי אמת שראוהו מספר פעמים בלילה, קם בשקט, ובכדי לא להעיר אף אחד משנתו היה הולך עד הבית מדרש הסמוך "אור פני יהושע". והיה הולך עד שם רק כדי לראות האם הגיע נקודת חצות...

חיי צער תחיה

חכם ששון לא רצה להיתמך מהבריות בשום אופן, ואף שעניות גדולה היתה מנת חלקו, עד שאמו של מרן רבנו חכם בן ציון אבא שאול זצ"ל לא יכלה לסבול לראות אותו בדוחק כזה, ובכדי שלא יסרב, לקחה מעטפה ושמה בתוכה כל פעם מעט מעות והשליכה מתחת לדלת ביתם, ואז הרבנית ע"ה אשת חכם ששון היתה לוקחת זאת לצרכי הבית.

התורה חקוקה בעצמותיו אף על ערש דווי...

ומספרים בניו שיחיו, כי בעת שרבנו היה מאושפז בבית חולים וכמעט שרוי היה ללא הכרה, בקושי מגיב, לא חש ומרגיש בסביבתו, אבל ברגע שהיו מדברים עמו בדברי תורה מיד היה עונה ומגיב, ואף משיב היה לשאלות בהלכה, ולא עוד אלא שהיה מצטט את המקור, אם זה בספר "בן איש חי" או "כף החיים" וכדומה. ואף בשנותיו האחרונות, בהם סבל ממחלת השכחה, כאשר היה מקורבו משמשו וקורא לפניו מספר "בן איש חי" וארע שטעה, תיכף היה רבנו מתקנו ומסייעו בפיענוח ר"ת. וגם כאשר היה יושב רבנו לבדו, מוטה על מיטתו מבלי יכולת לנוע, היה גורס תהילים בינו לבין עצמו מילה במילה.

והפלא ופלא, כי על אף שאינו חש ומכיר בסביבתו ותוך שסבל ממחלת השכחה, אבל דברי תורה וכל דבר שבקדושה – שלא כשאר דברים גשמיים – לא שכח כלל וכלל. ועוד מספר בנו שיחי', שכאשר היה מקריא לפניו חומש עם רש"י וארע שטעה באיזו מילה, תיכף ולאלתר תיקנו רבנו בעל פה, וכאמור על אף היותו חולה במחלת השכחה!

מאבאס באקא... (תפסיקו כבר!)

בעת שהוזקק רבנו להתאשפז בבית חולים, ובמסגרת הטיפולים הוצרך לעבור סדרת זריקות, לא יכול היה לסבול לרגע שתהיה זו אחות תורנית אשר תזריק את הזריקות. וכך מיד עם בואה למלאות את חובתה, תיכף קפץ ממיטת חוליו וברח לעיניה הנדהמות של האחות, עד אשר אולצו צוות בית החולים להחליף את האחות באח ואז נעתר רבנו לעבור את סדרת הטיפולים בגופו. גם בסוף ימיו, כאשר כבר היה תשוש וחסר אונים, משותק ברוב חלקי גופו בלי אפשרות להזיז יד או רגל, וכוחותיו כבר לא עמדו לו, בכל זאת כאשר היו ניגשים אחיות מצוות הרפואי לטפל ברבינו, היה זועק בצער, בקול חרישי ובעצבי ברזל בשפתו: די! מספיק... מאבאס באקא (תפסיקו כבר!). עד כדי כך לא יכל רבנו לסבול מגע אשה בגופו הקדוש, הטהור והעדין, אף לצורך רפואתו. זיע"א.

בהזדמנות זו מבקש נכדו מכל מי שיש לו איזה סיפור או מעשה והנהגה של הצדיק הנ"ל, שיודיע לו בהקדם בפל' 0548478010 וזכות הצדיק תגן עליו כאלף המגן.

רבים הם בדורנו אשר קבלו על עצמם לערוך בקביעות סעודה רביעית וזכו לישועות גדולות, ועקרות נפקדו. והתבטא פעם מרן החזו"א זצ"ל: מי שאינו אוכל סעודה רביעית יהיה לו בושה גדולה בעולם העליון.

~מכתבים ותגובות~

לכבוד מו"ל גליון עקבתא דמשיחא. דיברתי עם זה שמוציא לאור גליון אור יצחק, והוא הסכים שתפרסם את המכתב דלהלן עם ציון מס' הטלפון שלו. - לכבוד מערכת 'אור יצחק' שלום וברכה. אני אשה חרדית מבנות אשכנז, כיום בת 51 וגרה בבני ברק. אין אני קוראת את העלון שלכם באופן קבוע כיון שהוא לא מגיע תמיד לבית הכנסת שלנו, אבל מדי פעם אני קוראת אותו ובפרט את מדור הצניעות שלכם. הרבה זמן רציתי לשלוח לכם מכתב, אבל מפני כל מיני סיבות לא שלחתי, אחת מהסיבות היא הבושה!. אבל עכשיו החלטתי להתגבר על הבושה וכעת אני כותבת לכם. אני התחתנתי בגיל 24. כמה שנים לאחר החתונה עבדתי בסלון כלות בבני ברק בתחום תסרוקת ופאות, ואח"כ החלטתי לפתוח בביתי סלון לתסרוקת פאות. לאחר זמן מה הסתעפתי והתחלתי למכור פאות בביתי. אחרי עשר שנים פתחתי חנות לפאות בבני ברק. הרווחתי טוב ואפשר להגיד טוב מאד. הרגשתי שאני עושה שליחות קודש שבנות ישראל ילכו בראש מורם ולא בביזיון, וזהו כבודה של האשה החרדית, ובס"ה התפרנסנו בכבוד. חיתנתי את שבעת ילדי. לפני ארבע שנים התחילו לי כאבים בגב. לא ייחסתי לזה חשיבות, אך לאחר שהכאבים לא הרפו ממני הלכנו לרופאה ולאחר בדיקות גילו שהחוליות של עמוד השדרה חלולות וזה גורם לכאבים. הכאבים רק הלכו והחמירו, עד שכיום אני הולכת ברחוב עם ראש למטה. אין אני יכולה להרים את הגב והראש, אני הולכת עם גיבנת ממש! בושתי וגם נכלמתי ללכת ברחוב... בעלי ניסה לנחם אותי אבל גם בו לאחר כמה חודשים פגעה יד ה' וזזה אצלו חוליה אחת בעמוד השדרה, וגם הוא הולך היום עם גב כפוף. אנחנו מרגישים בושה לצאת לרחוב... ישבנו לעשות חשבון נפש, מדוע כך עלה בגורלנו, שאנו משפחה חרדית, את כל ילדינו גידלנו על ברכי תורה ומצוות, לישיבות וסמינרים טובים, ואני מתלבשת בצניעות. עדיין אין אני יודעת בבירור מדוע כך קרה לנו, אבל מה שאני בטוחה שאם אני לא הייתי מכשילה מאות ואלפים בפאות נכריות, אלא בכיסוי ראש מהודר, אולי בזכות זה הייתי ניצלת מעונש כזה חמור... מפני הבושה שרבים מכירים אותי בתור פאנית מפורסמת, לא רציתי לפרסם את סיפורי, אבל בסוף החלטתי להתגבר על הבושה, ולפרסם את הדברים שכל אשה שתוריד את הפאה בזכותי, אולי זה יהיה לי לרפואה. אני מבקשת באופן אישי מכל אחת שחובשת פאה שתשתדל להוריד את הפאה כמה שיותר מהר, שחלילה לא תפגע בה יד ה', והפאניות שתחשובנה הרבה ועמוק לגבי המשך העבודה שלהן. הכותבת בייסורים ובצער רב, ומצפה לרחמי שמים. אני מבקשת מאוד אם אפשר לפרסם מכתב זה בגליון שלכם. לבירורים: (0527149145).

לכבוד הגליון היקר והחשוב "עקבתא דמשיחא" שלום וברכה! בגליון 302 כתבתם מעשה נפלא על מרן ראש הישיבה הגאון רבי עזרא עטייה זצ"ל בהיותו בצעירותו רב בקהיר אשר במצרים, ומסר שיעור לבעלי בתים במסכת חולין וכאשר הגיע לדף קלט ע"ב לסוגייא שהגמרא דנה בענין "מצא קן בראשו של אדם". והגיב אחד משומעיו: זה דבר בלתי מצוי לראות קן בראשו של אדם, למה מביאה הגמרא דברים בלתי מצויים כאלה? חכם עזרא ניסה להסביר בנועם כי כל מה שהגמרא אומרת היא אמת לאמיתה ואינו דמיון. ולפתע נכנס אחד התלמידים שנעדר זמן רב מהשיעור ואמר שמוכרח לספר מעשה: בהודו רואים דברים מוזרים שלא רואים בשום מקום אחר. גם האנשים שם כה מוזרים, זה מבהיל לראות אדם עומד במקום אחד, ללא תנועה, בפינת הרחוב. לפעמים האנשים האלה עומדים במשך יום, יומיים או אפילו שלושה ימים. במקרה אחד ראיתי אפילו ציפור מקננת על ראשו של האיש, והוא אפילו לא הזיז את ידו להיפטר מן הציפור. ואותו אדם שלעג כבש את עיניו בקרקע מרוב בושה. ע"כ תוכן הסיפור בקיצור. יש לציין שביאור ענין זה כבר מוזכר בספרי רבותינו האחרונים חביבים ואציין כמה מהם, בספר ערוך השולחן (יו"ד סי' רצב ס' י"ז) לגאון הבהיר רבי יחיאל מיכל הלוי אפשטיין זצ"ל, כתב: אם מצא קן בראשו של אדם כמו הפראים שבמדינת הודו המתבודדים ביערים במקום אחד ונקבץ עפר על ראשו ומפני ריבוי העופות יש שעושים קנים על ראשיהם ע"ש. וכעין זה ובתוספת מה, כתב בן דורו הגאון הגדול רבי שלום מרדכי הכהן שבדרון מברז'ן זצ"ל בהגהותיו (שם) וז"ל: שמעתי שנמצא בספרי העיתים שבימים הראשונים היו נמצאים נזירים המתבודדים ביער וקושרים את גופן לאילן זמן רב ואין זזים משם והיה באפשר שנמצא קן בראשו. עכ"ל. בספר דברי תורה ממונקאטש (מהדורא שתיתאה אות נג עמ' תתכד) כתב כעין הדברים הנ"ל ביתר ביאור וז"ל: ושמעתי זה כבר בשם אחד מחכמי וילנא שהראה בויכוחו פ"א עם קראי מפורסם שם ברוסיה אשר צחק והתל על דברי חז"ל (כדרכי הקראים ושטותם) ולקח לו לכלי מפץ את דברי הש"ס האלו, ישב לו קן בראשו של אדם, כי איך יתואר זאת במציאות ואיך יניח אדם חי לשלוט בו ציפור חיה זמן זמנים טובא שיעשה קן בראשו, והשיב והראה לו החכם בספרי העמים בלשון יון המספרים ממעשה הנזירים (שהיו בימי חכמי הש"ס ג"כ) גם מאוה"ע, שעסקו בביטול הגשמיות ורק בחלק הצורה ישתמשו במחשבתם ועל כן עשו כל הסיגופים בגופם ויש מהם שעמדו זמן רב בשדה או במדבר בלי שום תנועה כלל בגופו עד שהציפורים לא יראו מהם עוד ויחשבו כי הוא גולם אדם מבלתי חי וישבו על ראשו, ועשו להם קן וזהו מהסיגופים שיניח לעצמו לעשות לו זה בלי מחאה אפילו בתנועה כל דהו. ככה מספר הסופר שם בספרי קורתם, ולפי זה שפיר דברי חז"ל והיה אז מציאות לזה בפועל וכו', ע"ש. וע"ע מה שהארכנו בבירור מימרא זו בס"ד באר"ש טובה בגליון "פנינים" (גליון לד), ע"ש ותברכני נפשך.

בברכה רבה מרדכי חיים. פה קרתא דשופריא ירושלים תובב"א.

לכב' עורכי העלון הקדוש "עקבתא דמשיחא" הי"ו. תחילה ברצוננו להודות לכם על העלון. אנו מחכים לו בכליון עיניים ושותים בצמא את הכתוב שם. וכבר בעצם המצאות העלון הוא מוסיף ומשפיע קדושה. ברצוננו להתיחס לנסיון הצניעות ולציין שאחד הקשיים בנסיון זה אצל נשים נשואות, הוא שצריך החלטה של שני בני הזוג ע"מ לעמוד בנסיון. וכבר נתקלנו כמה פעמים בנשים שרצו להסיר את הפאה אך הבעל סירב, ולכן פונים אנו ומבקשים מהבעלים להיות לעזר ולא למכשול שהרי גם בלי הקושי שהם מציבים לאשה הנסיון לעיתים לא קל. מצד שני, יש גברים שהיו רוצים שנשותיהן תלכנה במטפחת אך חוששים מתגובת האשה ופה דרוש הרבה נחישות והרבה תמיכה ועידוד. בהזדמנות זו ברצוננו לבקש מציבור הקוראים, מי שיודע היכן אפשר להשיג את הספר "אברהם עבד ד'" על הר' אברהם אהרונוביץ זצוק"ל יודיע למערכת. יהי רצון שנזכה בקרוב לגאולה השלימה ונהיה מוכנים אמן. בעילום שם. הר נוף ירושלים.

לכבוד העלון הקדוש עקבתא דמשיחא! ברצוני לשתף אתכם בכאבי, עכב התופעה המצערת ברחובותינו; ערב חג הפסח האחרון חיפשתי בגדים לכבוד החג בשכונה חרדית מאוד שבעירנו החרדית והקדושה, יצאתי בתוך עומס הנקיונות והסידורים אל שכונה המונה עשרות חנויות-בגדים ומנעלים והתחלתי לחפש איזו חליפה, או לכל הפחות חצאית חדשה לכבוד יו"ט וכו'. הסתובבתי כ-4 שעות!!! מותשת ומאוכזבת, בידיים ריקות חזרתי לביתי, ובעיקר מזועזעת קשות, לא ידעתי כיצד לתאר לבעלי את אשר הולך בחנויות הבגדים "החרדיות", כולי כאב פנימי וזעקה מרה שבת ישראל החפצה בצניעות לא יכולה למצוא מלבוש ע"פ ההלכה! שורות של חצאיות וחולצות דגמים ואופנות – כולם בושה וכלימה, לגוי"ה אולי זה צנוע, לא לבת של מלך יהודי"ה! פשוט איום ונורא! ומה שהכי מצער זה שהחנויות הללו נחשבות לחרדיות המותאמות למגזר החרדי! אז אני שואלת בזעקת שבר: "אם בחנויות בשכונות חרדיות בערים חרדיות המוצעות למגזר-החרדי אין לנו הנשים הצנועות מה לקנות שם, אז להיכן נלך???" לבסוף יצאתי שוב לעוד שעה וחצי ובחנות שלא הספקתי להגיע אליה מצאתי בס"ד וכו'. ואף שילמתי עבורה יקר ואני מאמינה שבת ישראל הנלחמת על צניעותה ואף משלמת יקר בעבורה לא יעזבו אותה לעולם בשמיים, וישמרו אותה את בעלה ובניה מכל צער וצרה ל"ע. עוד יש ברצוני להוסיף את זעזועי על אופנת החגורות רח"ל שצריך לבער זאת מקרבנו, וכל האופנות האלו מגיעות מחו"ל והסגנונות האמריקאים לא שייכים לעם קדוש כמונו, (ידוע שהחגורות היו סיבה למגיפה קשה בזמן הגר"ש סלאנט זצ"ל כך גילו לב"ד אז בשאלת חלום – הערת המערכת) ועוד זעזועי מופנה כלפי הפאות פה, שאתם מרבים למחות בפרצה הנוראה, איני מבינה איך לאשה נשואה "מותר" לצאת לרשות הרבים בפאה ארוכה ופזורה כשלרווקה אסור להיות כך אלא רק בשיער אסוף או פזור אך קצר מאד?!. ועוד רציתי לומר שצריך לדבר עם הגברים בעיקר כי אשה מושפעת מבעלה ומקבלת ממנו כוחות וברגע שהבחורים יעשו תנאי למטפחת והבעלים הנשואים יהיו נגד פאה (ואז מי שתלך בניגוד בעלה, כמורדת בבעלה תחשב!) אז הפרצה תלך ותפחת. וזו מציאות שחלק מהבחורים והגברים חפצים בהנ"ל וזה בעצמו נסיון לנשים עוד לפני – החברה. יה"ר שמכתבי זה יהיה לחיזוק לרבים ונזכה לגואל צדק בב"א.

דעו כי שכרכם מובטח ועלונכם לנחת רוח בשמים. בעילום שם.

לכבוד העלון הנפלא עקבתא דמשיחא שלום רב! רציתי להביא לידיעת הקוראים היקרים מה שכתב הרה"ק רבי נחמן מברסלב זצ"ל על גודל חשיבות אמירת תהילים וכך הוא כותב, שמי שרוצה לזכות לתשובה יהיה רגיל באמירת תהילים. ואפילו אם יהיה שער תשובה שסגור בפני האדם אף על פי כן על ידי אמירת תהילים יכול לפתוח את שער התשובה שסגור. ואפילו אם אין לאדם התעוררות לשוב בתשובה ע"י אמירת תהילים יזכה לשוב בתשובה. וכן ידוע שדוד המלך אמר את התהילים ברוח קדשו שכל אדם יוכל לפעול את התשובה או הישועה שכל אחד צריך בדיוק למצבו של כל יהודי ויהודי, והתהילים מכוון לגאולה הפרטית ולבעיה הפרטית של כל אחד ואחד.

יישר כח וכל טוב. י.ח. ירושלים.

לכבוד מזכי הרבים מוציאים לאור העלון החשוב אשר מאיר אור בחשיכה הגדולה. שלום רב. ראיתי שכתבתם על הצדיק מזכה הרבים חכם יוסף עיני זצ"ל. ורציתי לבקש אם אפשר לפרסם שוב. מקצת מעשיו ובפרט על מפעל חייו האחרון, הכולל בשכונת התקווה המפיץ אורה בחשכה. **וכעת כותבים ס"ת לע"נ הצדיק שלא זכה לבנים.** ומי שרוצה לזכות להיות שותף בכתיבת הס"ת והחזקת לומדי התורה **יפנה לטל' 0504146587** ויזכה לישועה ברכה והצלחה ויתברך בכל מילי דמיטב. ובודאי יעתיר עליו הצדיק כמו שבחיים חיותו הרבה לבכות על עם ישראל על הכלל ועל הפרט ק"ו לאחר פטירתו. וסיפרו בניו של חכם סלמאן על הקמת ישיבת ראשית חכמה שהוא היה ממש מהמקימים. וקנה את השטח ברח' רש"י איפה שהיתה הישיבה בנין הישן שחכם שבתאי אטון זצ"ל אמר לו אין לי אפשרות לפתוח עוד כיתה, התחיל משא ומתן, אמר לו אין מקום, אמר לו מה הבעיה, ואז קנו את המקום בזמנו במאה אלף לירות. ותוך חודש וחצי ארגן את כל הכסף. כל כספו נתן למען ת"ה, ופעם אחת אמר שכל הכספים שהשאיר לעת זקנותו כבר חילק אותם ונתן הכל לכולל – וכל כספי הפנסי' כל חודש לכולל ומדובר בסכומים בסה"כ מאד גדולים. א.מ. תל אביב.

לע"נ הרה"צ רבי נחמיה סלמונוביץ ב"ר נחשון זצ"ל - הונצח ע"י בני המשפחה

יבורך ידידנו הרה"ח ר' שמואל קרויס שליט"א וידי"ן הרה"צ ר' יוסף נחמן לוי מעיה"ק צפת ת"ו ישלם ה' שכרם על סיועם אמן.

לכבוד עקבתא דמשיחא, לכל המעונין לזכות ולהשתף בהדלקת נר תמיד בשמן זית בציונם של הצדיקים הנסתרים זיע"א וכן שיתפללו עליו שם יפנה לארגון "נר להצדיק" טל' 05271 16459 בברכה יו"ר הארגון חנניה רפאל בן שרה ירושלים - עכו

יהודי יקר!!! קח לך חלק בזכות נדירה זו...

והיה שותף בספר תורה לעילוי נשמתו של האדמו"ר הגה"ק רבי יהודה זאב ליבוביץ זיע"א, אשר נכתב בקדושה וטהרה ע"י תלמידו.

בקשה מיוחדת ונדירה

אנו תלמידי האדמו"ר הגה"ק הרב יהודה זאב ליבוביץ זיע"א פונים אליכם יהודים יקרים בכל אתר ואתר ליטול חלק במצווה נדירה, חסד של אמת עם רבינו זיע"א שלא השאיר אחריו ילדים והתעוררנו לכתוב ספר תורה לעילוי נשמתו שיוכנס בעוז והדר לבימ"ד וכולל הלכה שהוקם לזכרו "זיו יהודה" ובפרט שהבטיח שיעשה טובה למי שיפעל עבורו, בטוחים אנו בהבטחת רבינו זיע"א, ומברכים את הזוכים להשתתף בבניי חיי ומזוני וזכות התורה תעמוד לכם לזכות לשני שולחנות תורה וגדולה במקום אחד ולהוושע בכל הישועות.

מסע הצדיקים לאוקראינה

בכו' סיון אי"ה יצאו הרבנים הצדיקים שליט"א תלמידי רבינו זיע"א למסע מיוחד לישועת הכלל והפרט בקברי הצדיקים באוקראינה, כל התורם שורה בספר התורה יוזכר שמו בתפילה מיוחדת ע"י הרבנים.

אשרי מי שיזכה להיות מוזכר שם.

שמירה גדולה

כל השותף בעמוד בספר התורה יקבל ברכת הבית כתובה על קלף בצירוף חתימת יד קדשם ובברכתם של הרבנים הצדיקים שליט"א תלמידי רבינו זיע"א לשמירה להנצל מכל המזיקין.

עלויות הס"ת:

שורה – 52 ₪

עמוד- 72*10₪

יריעה- 100*18₪

מעלות כתיבת ספר תורה

סגולה לבנים- כתוב בספר "שער בת רבים", שמי שאין בניו מתקיימים וכן הסובל מצער גידול בנים סגולה לאלו הדברים לכתוב ס"ת. ומסופר שאחד שלא היו לו ילדים הגיע לאדמ"ר מראדזמין זי"ע יעץ לו הרבי לכתוב ס"ת ואמר לו בזכות שתקיים את המצווה האחרונה שבס"ת תזכה לקיים גם את המצווה הראשונה. סגולה לפרנסה ועשירות- מבואר בספר ויצבור יוסף מביא בשם הספרים הקדושים שכתיבת ס"ת היא סגולה לעשירות ופרנסה שהראשי תיבות של "ועתה כתבו לכם את השירה", בגימטריה זן, רמז שמסוגל למזוני. סגולה גדולה לרפואה- מעשה נורא שארע בעיירת מדיבוז בזמן הבעש"ט הקדוש שפרצה מגיפה קשה ואמר מרן הבעש"ט שיקבלו על עצמם כולם ביחד לכתוב ס"ת ולאחר שהסופר כתב שתי פרשיות נעצרה המגיפה.

לתרומות ומסירת שמות. 1800-5000-27 ת.ד. 572 בני ברק מיקוד 51104

ניתן לתרום בכרטיס אשראי.

ישועות מעל הטבע בזכותו של רבינו זיע"א

בניי

משפחה בעלת תשובה חפשה עבור בנה תלמוד תורה טוב שם יוכל לגדול בתורה, אך כל המקומות אליהם פנו החזירו פניהם ריקם, אמו שהיתה בצער מהענין החליטה לתרום אות בספר התורה לע"נ רבינו לזכות בנה, למחרת מתקשרת האשה שמצאו תלמוד תורה שהסכים לבחון את בנה אך עדיין לא החזירו לה תשובה, ומספרת שבנה ביקש ממנה שתעשה בשבילו דבר גדול ותתרום עמוד בספר התורה, ואכן מיד אחרי שתרמה קיבלה טלפון שבנה התקבל לאותו תלמוד תורה.

לשמיעת הסיפר מכלי ראשון
ניתן להתקשר ל- 052-8484778

חיי

אשה שבוע אחרי לידת בתה החל לפתע להדרדר מצבה עד שהיתה בסכנת חיים ממש, והיתה צריכה לעבור ניתוח לב פתוח, הרופאים לא נתנו הרבה סיכויים, אחד מבני המשפחה התקשר ותרם לזכותה, תפילות מיוחדות נערכו בציונו של רבינו לרפואת אותה אשה ואכן למרבה הפלא נס תחית המתים התרחש והניתוח הצליח ולאחר כמה ימים כבר התהלכה כאחד האדם בריאה ושלמה.

לשמיעת הסיפר מכלי ראשון
ניתן להתקשר ל- 02-9709901
בשעות הערב

מזוני

ספור מופלא שהתרחש לאחרונה, אדם שעברו קרוב לארבע שנים מהחתונה ועדיין לא היתה לו דירה משלו וכל פעם שרצה לקנות צצו מאי שם עיכובים בלתי צפויים, היה נראה שכבר נגזר עליו להשאר כל ימיו להשאר ללא דירה משלו, כששמע וקרא על הישועות הגדולות בזכותו של רבינו זיע"א הבטיח בחודש ניסן תשע"א שאם קונה דירה עד לג' בעומר תשע"א יתרום סכום של 550 ש"ח לע"נ רבינו, ואכן הישועה לא אחרה לבוא וכל התקופה האחרונה החלו להסתדר כל אותם בעיות שעיכבו את קנית הדירה, עד שביום חמישי ערב לג' בעומר קנה דירה בשעטו"מ.

המודעה נתרמה לזכותו של הרה"ג רבי שלום בן ימינה ארוש שליט"א לאריכות ימים ושנים טובות מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

קשה סילוקן של צדיקים! - הרה"צ הנסתר רבי נחמיה סלמנוביץ זצ"ל

מנופה של ארה"ק נסתלק אחד ומיוחד מבני עליה, עבד ה' אמיתי, הצדיק הנסתר רבי נחמיה סלמנוביץ זצ"ל – בכדי לכתוב מעט מזעיר ממסכת חייו של ר' נחמיה, קשה מאד הדבר, שכן כל ימיו ברח מכבוד ופרסום כבורח מן האש אמנם נעלה מעט מזעיר אודותיו.

סביך שלח לך מלאכים להצילך מהתופת

בצעירותו עבר ר' נחמיה את כוס התרעלה בשואה הנוראה ה"י. ובמשך שלוש שנים ישב בגטו שם עבר גלים לא פשוטים, אמנם באחד הימים הגיעו קבוצת חיילים ולקחו אותו בעגלה במשך יום שלם, עד אשר הגיעו לגבול מדינת רוסיה, שם זרקוהו ונעלמו. הרוסים אשר תפסוהו במדינתם זרקוהו לסיביר במשך כמה שנים. ולאחר מכן כשכולו מיוסר הגיע לארה"ק. לימים סיפר כי בבואו לארה"ק אמר לו אחד מגדולי וצדיקי הדור דאז. כי סביו הצדיק רבי קלמן יוסף סלמנוביץ זצ"ל, שלח לו מעולם העליון מלאכים אשר נראו כבני אדם והם אלו אשר לקחוהו בעגלה לגבול רוסיה, וכך ניצל מגיא התופת.

רבי נחמיה סלמנוביץ זצ"ל

מבני היכלא דרשב"י

בהגיעו לארה"ק התיישב במושב "ספסופה" בצפון, שם עסק בלימוד תינוקות של בית רבן, אשר ראה בכך מעלה נשגבה. ואת עיקר זמנו בשנים הללו היה מבלה באתרא קדישא מירון הסמוך למקום מגוריו, שם ליד הציון הק', היה מבלה את שעותיו בתורה ותפילה והתבודדות לה', והיה דואג לכל צרכיהם של ידידיו העובדי ה' אשר שהו במקום כמו הצדיק הקדוש רבי שמואל שפירא זצ"ל. והצדיק רבי שמואל צ'צ'ק זצ"ל ועוד. וכך בילה את שנותיו במקום במשך עשרים שנה.

הולך כל עו"ה מצפת למירון

אהבתו לתנא רשב"י ולציונו הקדוש וכמובן לתורתו הק' היתה להפליא, אצל ר' נחמיה לעסוק בתורה ותפילה במירון, היה הגן עדן בעולם הזה. היתה אף תקופה של כמה שנים, אשר בכל ערב ר"ח היה הולך עם ידידו הצדיק הנסתר ר' יוסף וולטוך זצ"ל מעיה"ק צפת ועד מרון בהליכה רגלית, מה הסיבה לכך הוא לא פירט. וכשהיו שואלים אותו על כך היה מתחמק ואומר: זה היה לפני הרבה שנים... ומי יעמוד בסודן של תרי צדיקים נשגבים הללו.

ר' נחמיה בדבקות עם קונו

ר' נחמיה והספר קשורים זה לזה...

התורה ור' נחמיה היו תרי רעין דלא מתפרשין. והגם כי היה עושה עצמו איש פשוט למדי, אולם הספר והוא היו תמיד ביחד. ובכל עת היה ראשו שקוע בספרו, אולם פיו היה סגור וחתום. וקשה היה לעלות על טיבו מה ידיעותיו בתורה ומה מסתיר בתוכו. אמנם, לעיתים עת היה רואה איזה דבר אשר צריך חיזוק, היה לפתע יוצא מגדרו, ומקריא פסוקים או מאמרי חז"ל בעל פה בגנות הענין, ואז נתגלה טפח מידיעותיו. בהקשר לכך מספר לנו אחד מנכדיו, כי פעם בעת אשר זרק אחד הנכדים כמה גרגירי שלוה על הרצפה, פתח לו תיכף ר' נחמיה את הזוהר הק'. והראה לו את חומרת הענין של זריקת פירורין על הרצפה ולא נרגע עד שצילם את דפי הזוהר ונתן לו, למען יראה להיזהר להבא.

לא דייקת בלשון רש"י...

וסיפר הרב שרגא בראנד הי"ו, כי באחת מנסיעותיו לציון הקדוש של רבי נחמן מברסלב ז"ע באומן, ישב לידו הצדיק ר' נחמיה במטוס, והוא ישב והגה בסוגיא מסוימת בש"ס, ובאמצע לימודו החל לקרוא איזה קטע ברש"י, לפתע שמע את קולו של ר' נחמיה האומר: הלשון של רש"י המדויקת היא כך וכך... ואכן קלע בדיוק לטעותו, אך כמובן ר' נחמיה המשיך לתחוב ראשו בספר כאילו לא אמר דבר. אכן, מי יכול לדעת גדולתו והסתרתו בידיעת התורה ושקידתה. שכן היה סגור חותם בתוך חותם. אך זאת ראו בחוש, כי הוא והספר לא מתפרשין, ובפרט הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן היה פתוח לפניו ביושבו ובשנתו, ובו היה הוגה תדיר בשמחה עצומה.

הבבא סאלי מנשק את ידו...

אהבתו לצדיקים היתה ללא גבול. והיה נע ונד ממקום למקום בכדי לבקש קרבת ה' אצל אותם קדושי עליון אשר היו בתוכנו. ורבות היה נוסע לבית הסבא קדישא רבנו ישראל אבוחצירא זצ"ל אשר אהבו עד מאד. ועוד בהיותו צעיר, היה הבבא סאלי מקבלו בכבוד גדול ומנשק את ידו בכל עת אשר היה מגיע למעונו. – אף עם בנו הגה"ק רבי מאיר אבוחצירא היה מתרועע רבות, ובכל עת שהיה מגיע לביתו היה אצל רבי מאיר כמו יום חג, עד כי היה עורך לכבודו סעודה מיוחדת.

הדלת נפתחה ור' נחמיה נראה עם סל מזון...

בעל לב רחום ואיש חסד גדול היה ר' נחמיה, הוא דואג רבות לרווחתם של משפחות נזקקות שכמעט איש לא ידע עליהם. היתה אף משפחה מסוימת בתל-אביב אשר גורלם לא שפר עליהם, ואביהם היה מכור לסמים. הבית היה ריק מכל כפשוטו ממש. והללו אשר סבלו את מצוקתם בהחבא, ראו לפליאתם, כי בכל ערב שבת, מונח ליד ביתם מוצרי מזון ואוכל משובח בשקיות. אחת הבנות החליטה לעקוב מי זה המניח להם זאת, ומיד בשומעה ביום שישי קול רעש ליד הדלת, פתחה את הדלת, או אז נראה למולה ר' נחמיה סלמנוביץ, הוא שראה כי נתגלה סודו, מיד נחמה בדברים ואמר: יודע אני את מצוקתכם ואל תדאגו, כי אני קרוב משפחתכם... ומני אז היה בקשר רצוף עמם ודאג למחסורם, ובכל עת שהיה מגיע חיזקם באמונה ואהבת ה', עד כי כל בני המשפחה חזרו בתשובה והקימו בתים לתפארת.

הא לך עשרת אלפים שקלים...

וסיפר יהודי מסוים, כי פעם בשעת לחץ כבד התהלך ברחובה של העיר בני ברק, עצוב ומפוחד. לפתע הבחין בו ר' נחמיה ושאלו לפשר מצוקתו, הלה השיב, כי חייב להחזיר היום עשרת אלפים שקלים בדחיפות. ואם עד הלילה לא ישיב זאת מצבו גרוע... (אפשר והיה מאוים מאינשי דלא מעלי) ר' נחמיה לקחו מיד לחדרו ליד בית המדרש ספינקא, והוציא לו עשרת אלפים שקלים, ושלחו לשלום. וכל זאת עשה ליהודי שלא הכירו, ואף שר' נחמיה לא היה יהודי אמיד בלשון המעטה...

ורחמיו על כל מעשיו – ר' נחמיה דואג ליונה...

וככלל היה ר' נחמיה איש חסד ורחמן מופלג, עד כי לא אחת ראוהו מגרש חתול, אשר היה באמצע טרף של יונה, ור' נחמיה היה לוקח את היונה ושוטף אותה מן הדם, ומשקה אותה ומטפל בה עד שתחזור לאיתנה... והיה זה מדהים לראות את גודל רחמנותו על מעשה ידיו של הקב"ה. לעיתים אף היו רואים אותו במרון משקה חתולה בחלב.

נוסע למותל וקורא את כל התהילים...

ואכן, כל צרה של יהודי אשר היה מגיע לאוזניו, היה כואב וגונח ומרבה בתפילה עבורם. ובהיותו בירושלים, כשהיו שחים לו על צרה של יהודי היה עולה על האוטובוס ונוסע לכותל המערבי, שם היה קורא את כל התהילים עבור סתם יהודי ששמע על צרתו...

הרי היה במובע הישן אלפי שמות של יהודים...

מרוב אלפי השמות שמסרו בידיו לתפילה. נהג להטמין את כל הפתקים עם השמות בתוך כובעו, וכשהיה מגיע לציוני הצדיקים מניח היה את הכובע על הציון, ושם ידיו על הכובע ומעתיר בעד כל השמות. ובעת שאבד לו כובעו היה שרוי בצער גדול, וכאשר אחד ממקורביו רצה לקנות לו כובע חדש, היסהו ואמר: וכי מה זה יעזור לי, הרי היו בכובע הישן אלפי שמות של יהודים...

הרב מנדל הבחין בו בסעודה שלישית

הגה"ק רבי משה חיים מנדל זצ"ל היה מעריכו עד למאוד, עד כי התבטא פעם אודותיו, כי רואים עליו צלם אלקים והינו נקי מן החטא· וארע פעם כי בעת סעודה שלישית בבית מדרשו של הרב מנדל, נכנס לפתע ר' נחמיה והתהלך בצידי ביהכנ"ס, או אז פנה הרב מנדל לציבור ואמר: הרואים הנכם יהודי זה. דעו לכם, כי הינו אחד מל"ו צדיקים, וראוי לבקש ממנו ברכה.

ר' נחמיה סלמנוביץ הינו מהל"ו צדיקים

אף הצדיק הנסתר רבי משה שוסטער זצ"ל העריכו עד למאד. ובאחרית ימיו, עת שהה בבית החולים, ראה אחד ממקורביו פנקס שחור לידו, ובו היה רשום שמם של יהודים נזקקים רבים (שהיה כידוע מפרנס צדיקים נסתרים) אותם היה ר' משה מפרנס. והיה רשום ליד כל שם של צדיק כמה ילדים יש לו, ומה מידת הבגדים והנעליים שלהם וכו', אותו מקורב

רבי נחמיה בריקוד עם החייט הרב גרין זצ"ל וחכם אברהם חי שליט"א

שאל את ר' משה מה יהיה עמם בהמשך וכיצד לפרנסם, ואילו ר' משה השיבו: וכי חושב שהנך שתוכל לפרנס את כל אלו... אמנם, אתן לך שמות של שתיים מהם, ואתה תדאג לכל צרכיהם. הוא הקיף לו בעיגול את שמו של ר' נחמיה סלמנוביץ ועוד צדיק אחד מירושלים. תוך כדי שהינו אומר לו, ר' נחמיה זה הינו מהל"ו צדיקים. והשני מירושלים אף הוא אחד מהם.

הבה נרד מהר לציון הקדוש להתפלל...

ר' נחמיה היה כידוע נודד ממקום למקום וטעמו ונימוקו עמו. באחד מנדודיו עת אשר שהה בלונדון ניגש אליו יהודי מסוים ושח בפניו על בתו אשר מצבה מסובך, וזקוקה לרחמי שמים. השיבו ר' נחמיה, הבה נלמד בצוותא בכל יום בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן ותראה ניסים גדולים. משהגיע סמוך לימי ראש השנה. בקשו ר' נחמיה שימשיך בלימוד יום יום, היות והוא נוסע כעת לאומן. והנה, יום לפני ראש השנה פנה לפתע ר' נחמיה למקורביו וביקשם בבהילות לרדת יחד עמו לציון הקדוש של רבי נחמן זי"ע. באומרו, כי יש כעת יהודי אשר בתו שרויה בצרה גדולה. ואכן ירדו לציון והרבו בתפילה. אחד המקורבים אשר ידע את הסיפור בלונדון, רשם את השעה המדויקת. ואכן לאחר מכן קבלו הודעה כי בדיוק בשעה זו יצאה האשה מהסכנה הגדולה, וילדה תאומים. (ובהזכירנו את הציון הקדוש של מוהר"ן מברסלב, ראוי לציין כי ר' נחמיה היה מפליא מאוד בגדולת הרבי הקדוש מברסלב ובגודל המעלה להשתטח על ציונו הקדוש, והיה שרוי בשמחה עצומה בעת הגיעו לשם).

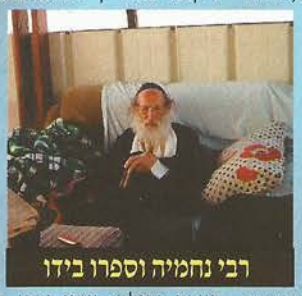
רבי נחמיה וספרו בידו

כיצד הגעתם לפה?...

שח לנו הרב יוסף שוורץ שליט"א מנתניה: באחד השנים עת אשר נסענו לאומן אני וידידי ר' נחמיה, היה ר' נחמיה כבר זקן ועמו נסעו עוד כמה צדיקים זקנים זצ"ל ויבלט"א. לקבוצה זו נלווה רופא אשר היה אחראי על הקבוצה, וכל הדרכונים היו בידו, בהגיענו למעבר הגבולות חיפשנו את ר' נחמיה אך הוא איננו, עברנו שלב אחרי שלב עד אשר כבר עמדנו להגיע לכבש המטוס, כל החיפושים אחריו העלו תוהו, ואף הכריזו ברמקולים אודותיו, כולם נלחצו, היכן ר' נחמיה. שכן הדרכון נמצא אצל האחראי של הקבוצה. עלינו בדאגה על המטוס. והנה לתדהמתנו רואים אנו את ר' נחמיה יושב לו עם ספרו... ר' נחמיה, כיצד הגעתם לפה? שאלנו. אך ר' נחמיה כדרכו מחייך כשפיו סתום וחתום... (המשך בעמ' הבא)

ענבי הגפן בענבי הגפן
ברכות שפים יחולו על ראש החתן החשוב ת"ח וירא ה' אשר עמוד לימין גליוננו במשך שנים
הר"ר **יוסף מיכאל הי"ו**
לרגל נישואיו בשעה טובה ומוצלחת
יהא רעוא כי יזכה לבנות את ביתו על אדני התורה והיראה, בקדושה וטהרה כשאיפת ליבו הטהור, וראה בנים לבניך אמן.

ניתן להשיג בס"ד קונטרס השיעור השבועי של הגאון הגדול רבי יצחק רצאבי שליט"א מפוסקי עדת תימן במסר חובב להבות אש על מעלתם של נשים צדקניות ההולכות בשאל בימינו, ובסוף הקונטרס הודפסו קריאות הקודש הנלהבים של גדולי וצדיקי הדור שליט"א בענין זה. ניתן להשיג את הקונטרס בבית המדרש פעולת צדיק 1599500404. כמו כן ניתן לשמוע את השיעור בקול הלשון 03-6171111 שלוחה 137, שיעור מס' 194. כן יצא לאור בס"ד הקונטרס הנפלא: 'השאל' חוברת משובחת ומרתקת, עם תמונות, ומלהיבה להב קודש להיזוק הצניעות האמיתית. חוברת שהניתה אש דקדושה בלבבות רבים. ניתן להשיג במחיר סמלי. לפרטים – ארגון 'מלבושי שרד' טל' 0527652509.

נסתלק אחד מעמודי התווך! – המשך עובדות (מעמ' קודם) על הרה"צ ר' נחמיה סלמנוביץ זצ"ל

מדוע הלך תדיר עם שתי שקיות...

מקורביו מציינים כי במשך שנים נהג ר' נחמיה ללכת תדיר עם שני שקיות בידיו, ולא היו יודעים מה רצונו בכך, שכן היה עומד על כך, גם שידעו בברור שאין לו צורך בשום שקית... אך כעת מבינים שהיה זה מפני קדושתו המופלגת, אשר הקפיד כי ידיו יהיו בכל עת למעלה.

יש לי שוחט בשבילך...

סיפר הרה"ח ר' חיים אליעזר הרשטיק הי"ו, כי היו לו פעם בחצר ביתו חמשה תרנגולות, ואחד מהם היה ממש פרא, כשהוא משתולל ומזיק מאד. השכנים כבר לא יכלו יותר ובקשו ממני לקחתו מהמקום, לקחתיו עימי והלכתי לכוון בית הרה"ק הרב מגדל זצ"ל אותו שימשתי רבות. בדרכי ראיתי למולי את הצדיק ר' נחמיה סלמנוביץ אשר התבונן בתרנגול ואמר: זהו גלגול קשה, וראה לשוחטו עוד הלילה. אני עדיין התהמהתי... והגעתי לבית הרב מגדל, לפליאתי אף הרב מגדל ענה באותו לשון: זהו גלגול קשה ותשחט אותו עוד הלילה. יצאתי מבית הצדיק. והנה לפליאתי רואה אני למולי את ר' נחמיה הממתין לי... ומחייך לעברי ואומר: יש לי שוחט בשבילך...

אני לא אוכל מאשה!...

בשנותיו האחרונות סבל ר' נחמיה ייסורים רבים, אך קבלם באהבה. והיה נראה ממש אותו יהודי שמח כמקדם. אמנם ראו אז מעט מקדושתו המופלגת אשר יצאה מעט החוצה (מלמד שכל ימיו היה קדוש וטהור. וכזכור למקורביו כמה היה מרעיש באש קודש להתרחק מכל ריח של חטא וראיית נשים עד הקצה האחרון), שלושה חודשים קודם פטירתו נערך לו ניתוח בבית החולים לאחר שהמחלה הקשה ה"י הרסה את גופו הטהור, ועשתה בו שמות.

רבי נחמיה וח' אברהם חי והגאון רבי יצחק כהן שליט"א

והנה מיד לאחר הניתוח הגיע אחת האחיות לתת לו לאכול בכפית, אולם לתדהמתה, התרומם לפתע ר' נחמיה בזעקה: אני לא אוכל מאשה. האחות חשבה שהשתגע ח"ו. ומפני הסכנה לאחר הניתוח ניסו לשדלו, אך ר' נחמיה לא הסכים בשום אופן. ובלית ברירה מצאו איזה רופא שהסכים להאכילו... כה גדולה הייתה קדושתו.

מדוע הן יושבות במדרגות?...

אף לפני כחצי שנה עת היה מאושפז בבית החולים - מספר לנו אחד מנכדיו, הגעתי אל הסבא ר' נחמיה וראיתיו בצער רב מאד. ניסיתי לברר מדוע. אך הוא מיד פתח ואמר: מדוע הבנות יושבות במדרגות? הן לא מפחדות? הרי על חוסר צניעות ה' בורח. ואני נפלאתי מאוד, שכן באמת אצלנו בבנין היו הבנות יושבות ומפטפטות רבות ובפרט באותם ימים, והסבא הרגיש בכך. ולא נחה דעתו, עד שלקח ממני הבטחה כי אדאג שיותר לא ישבו במדרגות.

רבי נחמיה סלמנוביץ

באומרו: הרי "כל כבודה בת מלך פנימה" הוא בקשני מיד ללכת לסדר הדבר באומרו, אני כבר אסתדר פה... אך אתה תלך לסדר את הענין... אכן יהודי בתוך כל ייסוריו זהו דאגתו עלי אדמות.

לו היו יודעים מה זו הפאה הנכרית...

ומי מדבר על נגע הפאות הנכריות. אשר על פרצה זו היה ר' נחמיה בוער כאש, והיה סולד מכך מאד, הוא היה אומר: דעו לכם כי כל הצרות שיש בדור זה, הם בגלל הפאות. ופעם אף התבטא ואמר ברשפי קודש: "לו אנשים היו יודעים מה זו הפאה הנכרית, הרי בעת שהיו רואים אשה החובשת פאה לראשה, היו בורחים לקצה השני של העיר". שכן לא יודעים מה הצער שנגרם מכך לאבינו שבשמים, וכמה מקטרגת הפאה. (כמובן אין כוונתו לפגוע או לבייש ח"ו באשה עצמה, אלא להמחיש, אולי יחוסו אולי ירחמו ויחזירו עטרת הצניעות באמת לישנה, שכן בזה העולם אפשר להתפלפל ולעיתים אף לעשות חוכא וטלולא, שהרי רבים בציבור החרדי הולכים בביתם כך, ומה לכם כי תלינו, אך האמת עד לעצמו, וכשיגיע השעה בה נצטרך לתת דין וחשבון בב"ד של מעלה, לאן נברח מבושה, וכי שם נוכל לאחוז במידת ההתנצחות? הרי כל בר דעת מבין כי ביום הדין הגדול והנורא, אשר גדולי עולם חרדו ממנו, לא נוכל לחמוק, ויפה שעה אחת קודם).

הפה הזה מעולם לא הוציא רע על יהודי... אך אבוי אם תגעו בזקני...

גודל צדקותו וקדושתו התגלתה ממש בשבועותיו האחרונים, עת שהה בית החולים, והרופאים חשבו כי עוד זקן הגיע למקום, ואפשר להתנהג אליו כדרך לא מעט רופאים... בעוונותינו הרבים. הללו רצו לגלח לר' נחמיה את כל זקנו מסיבות שונות ומשונות. אולם אז ראו את ר' נחמיה מתגבר כארי ופונה לעברם בקול גדול: הפה הזה שלי מעולם לא הוציא דיבור רע נגד יהודי, אך דעו לכם כי אם תגעו בשערה אחת מזקני, לא יהיה לי ברירה ואקלל אתכם. ויהיה פה צרות צרורות. סוף דבר הללו נכנעו ועזבו את זקנו הטהור!.

דבר בעתו מה טוב...

קשה עלינו להפליג בשבחו, שכן ברח מכך מאוד. והיה צפון ונחבא כל ימי חייו. (ופעם בימי חייו כשהזכרנו אותו בדרך אגב בגליוננו בשלושה מילים הצטער מכך מאד שגרמנו לו פרסום. וביקש להימנע מזאת בחייו בכל תוקף). אולם ביקשונו מקורביו. כי אדרבה כעת חובה לציין מעט מגדולתו שכן בכך יראו רבים, כיצד יהודי אשר היה נראה פשוט ביותר אף לחלק ממכריו, היה גבוה עד מאד, וידע להעלים את עצמו בחכמה נפלאה. (אם כי גם הנכתב פה הוא בעדינות ולאחר שבני המשפחה עברו על כל הכתוב), ושח לנו אחד ממקורביו אשר ר' נחמיה החזירו למוטב (כיצד החזירו למוטב זה סיפור מדהים בפני עצמו, אך הגליון צר). כי ראה אצלו דברים מופלאים.,ופעם לאחר שסיים את הספר "דבר בעתו" ראה למולו את ר' נחמיה האומר לו בחיוך: דבר בעתו מה טוב...

גם "אברהם" זה שם טוב...

קבוצה של כמה יהודים נסעו במונית עם ר' נחמיה לברית מילה של בן אחד הנוסעים במונית, בתוך כך הסתפק הלה מה לקרוא לבנו. הגם שהחליטו כבר בביתם כי השם יהיה "אברהם", והנה פונה אליו לפתע ר' נחמיה ואומר: גם "אברהם" זה שם טוב...

בפניא דמעלי שבתא יצאו לקראתו מלאכי מעלה

בפניא דמעלי שבתא נסתלק מעמנו הצדיק ר' נחמיה, וחלל עולמנו התרוקן מאחד ומיוחד מעמודי התווך שהגנו על הדור, ובעת שהמוני בית ישראל התכוננו לשבת המלכה, מלאכי עליון וכל אותם צדיקים מחבריו ורבותיו הק' יצאו לקבל את פניו של יהודי אשר כל ימיו הכין עצמו ליום זה... חבל, חבל, כי אבדנו את אותו צדיק, אשר ענוג רב היה לנו רק לראותו ולשמוע את קולו הטהור בדיבורי אמונה ואהבה לה', ממרומים יהא מליץ יושר עבור הכלל והפרט, כי יאמר ה' לצרות ישראל די, ויגאלנו בקרוב אמן.

אין לך עילוי נשמה גדול מלהאכיל יהודים...

בני המשפחה בקשו להדגיש כי בצוואתו כתב, כי תיכף ליציאת נשמתו יערכו סעודה לשני מנינים של יהודים השוהים ליד ציונו הקדוש של רבי נחמן מברסלב באומן, בכותבו שאין לך עילוי נשמה גדול מזה להאכיל יהודים שם. כמו כן כל המעונין לדעת היכן יערך יום ה-30 לפטירתו יראה להתקשר לטל' 0527613578

דאגתו המחרידה

של מרן שריד פליטת ישראל סבא הגה"ק **בעל "שבט הלוי"** שליט"א

שנשמעו בדרשת שבת הגדול האי שתא וזה לשונו: אשה או פנויה שאינה הולכת בצניעות הרי היא עוברת על דת יהודית, ומאבדת את התואר הקדוש של "בת ישראל". היא כבר אינה נקראת "בת ישראל" רח"ל... מחויבים אנו למחות ולעורר על החטא הנורא הן בארץ והן בחוץ לארץ, של האופנה, שלאחרונה נתפשט המכשול הגדול הזה בכל מקום לדאבוננו, שמקורה הוא בוודאי רק מן הירודים שבאומות העולם. שוב נתפשט האופנה הנוראה של הבגדים הקצרים, שאינם מכסים את הטעון כיסוי, שזו פריצות נוראה שלקוחה מן הירודים שבאומות. ומי שמכניס זאת לתוך ביתו, הרי הוא פוגם בנשמתו ובנשמות צאצאיו, וכבר אמרו חז"ל "אוי לו לבית שמחריבו בתוכו". ברצוני להכריז כאן לכל כלל ישראל - ובפרט אלו שמתעסקים בביגוד, הסירו דבר טמא זה מתוככם! כל מי שעוברת על זה, פושטת ומורידה מעצמה המעלה הגדולה של "בת ישראל צנועה", הן בחיצוניות והן בפנימיות הלב, אשר נשתנה ונהפך ללב לא טהור. רח"ל, עכ"ל.

מה אעשה והוא לא ענה אמן על ברכתי...

שח לנו השבוע אחד מיקירי ירושלים, עובדא מעניינת בגודל החשיבות לענות אמן אף אחרי כל ברכה של יהודי וק"ו של יהודי גדול, הלה מספר, כי שנה אחת ביום ראש השנה, היה יהודי מסוים שמנהגו היה לקנות בכל שנה עלייה מסוימת, ואילו בשנה זו נרדם בעת מכירת העליות, ולא הספיק לקנות עלייה זו, הלה אשר התפלל בשטיבלאך של 'זכרון משה' בירושלים, רץ בבהלה אל המרא דאתרא מרן הגה"צ הבלתי נשכח רבי ישראל יקב פישר זצ"ל, ושח לו את אשר ארע, שכן עלה חשש בליבו שמא סימן לא טוב מרומז לו פה ביום הדין,שבדיוק נרדם והפסיד את העלייה הקבועה עליה הקפיד שנים רבות. הרב פישר הרגיעו ואמר: הרי קנית לבסוף עלייה אחרת, ולא נורא, ולשנה הבאה בעזרת ה' תקנה בראש השנה את העלייה הקבועה אשר נהגת... והנה, לא חלפו שלושה חודשים והלה הלך לבית עולמו. משששאלו את מרן הגר"י פישר, כיצד זה שהרב ברכו כי יזכה לשנה הבאה לקנות שוב עלייה, ואילו הלה נפטר ולא זכה לכך? הרבפישר השיבם על אתר: מה אעשה והלה לא ענה אמן על ברכתי... (כנראה מרוב לחץ מאשר ארע לו)

הראב"ד הבלתי נשכח הגר"י פישר זצ"ל נראה ליד זכרון משה

כל אימות שהפריע לי דבר מה, שחתי ליבי לפני הקב"ה – מעשה רב!

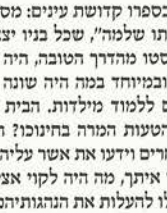

מרן הגרש"ז אוירבך זצ"ל

מסופר על אחד מתלמידיו הקרובים של מרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל, ראש ישיבת "קול תורה", שהשתפך לפניו והשיח את ליבו על מכאוביו ועל סבלו. אמר לו הגאון רבי שלמה זלמן בקול רך ובחיבה: "דע לך, תלמידי היקר, כי מעולם לא פירטתי את תחלואי בפני בן אדם. כל אימת שכאב לי משהו, כשהפריע לי דבר-מה, מייד הייתי עומד ומתפלל לפני הקדוש ברוך הוא, ומבקש ממנו שייטיב עמי ברוב חסדיו". (אין עוד מלבדו ח"ב)

עטיפת עיתון גרמה לילדים לצאת לתרבות רעה... חינוך טהור!

הגאון רבי אהרן זכאי שליט"א מביא בספרו קדושת עינים: מסופר על שני תלמידי חכמים גדולים בירושלים עיר הקודש, שאחד מהם זכה לבחינת "מטתו שלמה", שכל בניו יצאו כשרים ויראי שמים, ואילו השני בניו לא יצאו יראי שמים. אותו תלמיד חכם שבניו סטו מהדרך הטובה, היה שרוי בעצבות נוראה, וכאב לבו מאוד, והיה תאב לבדוק את שורש טעותו בחינוך בניו, ובמיוחד במה היה שונה חינוכו מזה של חבירו, והלא שניהם למדו ביחד, ושניהם שלחו את בניהם לאותו מקום ללמוד מידות. הבית של שניהם היה ספוג ביראת שמים, והכל תאם להפליא, ואם כן מה בכל זאת היתה הטעות המרה בחינוכו? הלא חייבים למצוא את שורש הטעות ולפרסמה ברבים, שלכל הפחות ישמעו אנשים אחרים וידעו את אשר עליהם לעשות. מה עשה אותו תלמיד חכם? ניגש לבית חברו ואמר לו גלויות: באתי לברר יחד איתך, מה היה לקוי אצלי בהנהגת חינוך ילדי שיצאו לתרבות רעה? הלה הסכים בחפץ רב, וכך ישבו שניהם והחלו להעלות את הנהגותיהם בחינוך הבית פרט אחר פרט, עד שהגיעו להנהגה מסוימת שהובלט ההבדל ביניהם. ולמרות שהיתה הנהגה קטנה ואולי לא כ"כ משמעותית, אבל בה דווקא נמנו הם וגמרו לתלות את סיבת התהום שהפרידה בתוצאות חינוך הבנים. והענין הוא, ששניהם נהגו לקנות דגים באותה חנות, ובעל החנות היה עוטף את הדגים בעיתונים חילוניים. והנה התלמיד חכם הראשון הנהיג בביתו, שמיד שהם מקבלים דג עטוף בעיתון חילוני, יזרקו את העיתון בעודו בידם לפח, עוד בטרם מגיעים לבית, ואילו אצל התלמיד חכם השני שבניו יצאו לתרבות רעה, נהגו שמכניסים את הדג לבית כשהוא עטוף בעיתון לבית, ורק אחר כך לוקחים את העיתון וזורקים לפח. כלומר, שהיה פיתוי לילדים להוציא את העיתון מפח האשפה ולקרוא אותו, מה שאין כן הראשון, שלא הכניס לביתו את העיתון כלל... ישמע חכם ויוסף לקח.

תפילה על ציונו של אור החיים הקדוש ביומא דהילולא

גליון זה הודפס בקרוב ל-30.000 עותקים ונשלח ע"י חינם במאות חבילות לרחבי ארה"ק, והחובות מעיקים, הרוצה לזכות לסייע, יוכל לשלוח אלינו שמונה שמות ואנו נזכירם בפרטיות כל שם ביום הילולת אור החיים הקדוש זי"ע על ציונו הק' בהר הזיתים לברכה וישועה.

(כל זאת לשולח 100 ₪ תרומה לגליון, וכל המוסיף מוסיפין לו)

הכתובת: ת.ד 57194 ירושלים